

**Dosar nr. 2-19336/23
(2-23135993-12-2-21092023-1)**

**HOTĂRÂRE
în numele Legii**

**04 iulie 2024
Chișinău**

mun.

Judecătoria Chișinău (sediul Centru), instanța compusă din:

Președinte ședință:
Judecător
Grefieri:

Tatiana Sîrcu
Dumitrița Rusu
Nicoleta

Calinicenco

cu participarea: reprezentantului reclamantului ***** – avocatul Niță Ștefan, împuternicit în baza mandatului seria MA nr. 1515616 din 15 septembrie 2023; reprezentantului pârîtului Ministerul Justiției al Republicii Moldova – ***** , împuternicit în baza Procurii nr.14 din 17 februarie 2023 și nr.50 din 29 mai 2024; reprezentanții intervenientului accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova - ***** , împuternicit în baza procurii nr.18/18 din 01 martie 2023 și ***** , împuternicită în baza procurii nr.18/19 din 27 februarie 2024;

în lipsa: reprezentantului intervenientului accesoriu Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, care a solicitat examinarea cauzei în lipsă,

examinînd în ședință publică, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Niță Ștefan, în interesele reclamantului ***** în contradictoriu cu Ministerul Justiției al Republicii Moldova, intervenienții accesorii Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciul moral cauzat prin tragere ilegală la răspundere penală și aplicarea măsurilor preventive, precum și compensarea cheltuielilor de judecată

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei

1. La 20 septembrie 2023, reprezentantul reclamantului ***** , avocatul Niță Ștefan, împuternicit în baza mandatului seria MA nr. 1515616 din 15 septembrie 2023 (f.d. 2), a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor și Procuratura Generală cu privire la încasarea prejudiciul moral cauzat prin tragere ilegală la răspundere penală și aplicarea măsurilor preventive, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reprezentantul reclamantului a menționat că la 15 septembrie 2016, Procuratura Anticorupție a pornit urmărirea penală cu emiterea ordonanței de punere sub învinuire a reclamantului *****, în calitate de judecător în demisie, fiind bănuیت de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) din *Codul penal*. Odată cu hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 în baza căreia a fost eliberat acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, la aceeași dată procurorul de caz din cadrul Procuraturii Anticorupție a emis ordonanța și a întocmit procesul -verbal de reținere a reclamantului pentru un termen de 72 de ore.
3. Ulterior, la data de 22 septembrie 2016, la demersul procurorului de aplicare a măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința reclamantului, Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a pronunțat încheierea, prin care a aplicat față de reclamant măsura arestării preventive pentru o perioadă de 30 de zile. La demersurile repetate ale procurorului, măsura preventivă a fost prelungită de mai multe ori pînă la data de 31 ianuarie 2017, cînd a fost înlocuită prin decizia Curții de apel Chișinău, cu arest la domiciliu.
4. Reprezentantul reclamantului susține că, reclamantul s-a aflat în arest la domiciliu pînă la data de 06 aprilie 2017, cînd a fost liberat condiționat sub control judiciar prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, cu interdicția de a nu părăsi țara pe un termen de 30 de zile. După care, prin ordonanța procurorului din Procuratura Anticorupție din 30 septembrie 2020, s-a dispus scoaterea reclamantului de sub urmărire penală în temeiul art. 275 pct. 3) din *Codul de procedură penală* din motivul că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, cu reabilitarea deplină.
5. Afirmă reprezentantul reclamantului că pe parcursul a 4 ani de la înaintarea neîntemeiată a învinuirii, începînd cu 20 septembrie 2016 și pînă la 30 septembrie 2020, reclamantul s-a aflat sub urmărire penală, fiind învinuit de săvîrșirea unei infracțiuni deosebit de grave, după care a fost reabilitat. Acest fapt se califică drept tragere ilegală la răspundere penală în sensul art. 50 din *Codul penal* și art. 2 din *Legea nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești*.
6. Reprezentantul reclamantului menționează că, în perioada 20 septembrie 2016 – 31 ianuarie 2017 (total 132 de zile), reclamantul s-a aflat în detenție, fiindu-i aplicată măsura preventivă sub formă de arest preventiv; în perioada 01 februarie 2017 – 06 aprilie 2017 (total 65 de zile), reclamantul s-a aflat în arest la domiciliu; în perioada 07 aprilie 2017 – 04 mai 2017 (total 27 de zile), reclamantul s-a aflat sub control judiciar, cu aplicarea interdicției de a nu părăsi țara.
7. Relatează reprezentantul reclamantului în cererea de chemare în judecată că, reclamantul a fost lezat în drepturile și libertățile fundamentale, fiindu-i cauzate grave prejudicii moral în urma reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, declarației de a nu părăsi țara, tragerii ilegale la răspundere penală, prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală. În acest sens, reclamantul care era

judecător în demisie onorabilă și practica activitatea de avocat, prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală ce s-au exprimat prin învinuirea publică de comiterea unei infracțiuni cu caracter corupt, i-au provocat dînsului o atitudine negativă a societății, i-au afectat nivelul autoaprecierii propriilor calități, ceea ce a constituit o ingerință gravă asupra onoarei și demnității personale.

8. Totodată, mediatizarea dosarului penal în cadrul mai multor articole din ziare și emisiuni televizate, atribuirea unei imagini improprii personalității reclamantului, acțiunile ilegale ale organului de urmărire penală și ale procuraturii, imposibilitate de a contracara aceste ilegalități, i-au afectat considerabil starea psiho-emoțională.
9. Menționează reprezentantul reclamantului că traumele psihice și suferințele fizice provocate trebuie reparate prin acordarea unor despăgubiri morale echitabile, de natură să aducă deplină satisfacție pentru aceste suferințe suportate, atît în perioada detenției, cît și ulterior. Aceste suferințe psihice manifestate sub formă de teamă, neliniște, stres și stare de incertitudine, îndurate în perioada detenției, în mod direct au influențat și continuă să influențeze nociv asupra calității vieții reclamantului, care la moment îndeplinește diverse afecțiuni și tulburări de sănătate. Nu în ultimul rînd, ceea ce face diferența dintre acțiunea respectivă și litigii examinate cu același obiect, este lipsa unei protecții efective a judecătorului împotriva tragerii ilegale la răspundere penală în legătură cu exercitarea unui serviciu de interes public.
10. Reprezentantul reclamantului și-a întemeiat acțiunea în baza art. 3 alin. (1), art. 6 lit. b), art. 10 și art. 11 din *Legea nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești*, art. 2007, art. 2036 și art. 2037 din *Codul civil*, precum și art. 1405, art. 1422 și art. 1423 din *Codul civil* (în redacția de pînă la 01 martie 2019), cu prezentarea practicii judiciare conexe acțiunii respective.
11. Reprezentantul reclamantului solicită, admiterea acțiunii; încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul reclamantului *****, a sumei de 800 000 de lei, cu titlu de compensație pentru prejudiciul moral cauzat ca urmare a tragerii ilegale la răspundere penală, a detenției ilegale, a aplicării ilegale a măsurii preventive sub formă de control judiciar, cu interdicția de a nu părăsi țara; încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul reclamantului *****, a cheltuielilor de judecată suportate la judecarea cauzei în sumă de 10 000 de lei.

Argumente din referințele prezentate

12. *Reprezentantul pîrîtului, Ministerul Justiției*, *****, împuternicit în baza Procurii nr.14 din 17 februarie 2023 (f.d. 86) și nr. 50 din 29 mai 2024 (f.d. 168), în ședința de judecată din 24 octombrie 2023, a prezentat referința potrivit căreia solicită respingerea acțiunii reclamantului ca fiind nefondată (f.d. 91-95).
13. În motivarea referinței, în principal, menționează că în argumentarea acțiunii nu au fost prezentate probe pertinente care ar demonstra prezența unor suferințe cauzate ce justifică compensarea prejudiciului moral în cuantumul solicitat, argumentele invocate comportă un caracter declarativ și formal. Suplimentar menționează că nu

orice acțiune a organelor de drept atrage răspunderea statului, iar pentru asta este necesară constatarea ilegalității actului procedural emis de către primele. În același timp consideră că dacă se demonstrează printr-un act judecătoresc de dispoziție irevocabil că acțiunile întreprinse de organul de urmărire penală au fost ilegale, atunci dreptul la despăgubire apare indiferent de faptul dacă este sau nu vinovată persoana.

14. Pîrîtul mai invocă în referință despre lipsa unei justificări din partea reclamantului de a pretinde suma în cuantum de 800 000 de lei, deoarece o consideră una inechitabilă, prezentînd exemple din jurisprudența națională în cauze similare.
15. La data de 23 octombrie 2023 intervenientul accesoriu Ministerul Finanțelor a prezentat referința (f.d. 88-90), și ulterior, la data de 19 ianuarie 2024, supliment la referință (f.d. 128-130), prin care consideră că acțiunea este neîntemeiată, deoarece nu a fost constatată ilegalitatea actului procedural emis de către organul de drept. Organul de urmărire penală a întreprins toate acțiunile și măsurile procesuale în conformitate cu legislația în vigoare și a desfășurat o anchetă efectivă corespunzătoare. Acțiunile procesuale de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuît, învinuit și inculpat în cadrul procedurilor penale inițiate și derulate legal, sunt acțiuni justificate și necesare, organul de urmărire penală fiind obligat să întreprindă toate măsurile legale întru elucidarea adevărului și asigurarea tragerii la răspundere a infractorului.
16. De altfel, în privința reclamantului au fost intentate două cauze penale, care au fost conexe într-o singură procedură, iar apoi disjunse în proceduri separate. În baza ordonanței de scoatere de sub urmărire penală din 30 septembrie 2020, ***** a fost scos de sub urmărire penală doar pe cauza penală pornită conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5) și art. 243 alin. (3) lit. b) din *Codul penal*, însă în privința cauzei penale pornită în baza art. 307 alin. (2) lit. c) din *Codul penal* aceasta nu este finalizată. În asemenea circumstanțe, reclamantul nu este în drept să pretindă repararea prejudiciului cauzat în temeiul *Legii nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești*, deoarece ordonanța respectivă nu constituie temei de reabilitare căci reclamantul a fost scos de sub urmărire penală doar pe un capăt de acuzare.
17. În ședința de judecată din 26 iunie 2024, reprezentantul **intervenientului accesoriu Procuratura Generală**, *****, împuternicită în baza procurii nr.18/19 din 27 februarie 2024 (f.d. 169) a prezentat referința (f.d. 121-123) potrivit căreia solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată, motivînd, în principal, că procurorul a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor de fapt, fiind evidențiate toate circumstanțele care sunt necesare pentru justa soluționare a cazului, iar cererea de chemare în judecată nu este susținută de suport probator, ceea ce lipsesc temeiurile de fapt și de drept pentru justificarea încasării prejudiciului moral solicitat. Totodată, din conținutul ordonanței de scoatere de sub urmărire penală din 30 septembrie 2020 nu rezultă că au fost admise careva erori procesuale, iar reclamantului nu i-a fost lezat dreptul la un proces echitabil, iar acțiunile invocate în cererea de chemare în judecată

au fost supuse controlului judiciar la faza urmăririi penale.

18. Suplimentar, în referință se menționează despre lipsa suportului legal a afirmațiilor reclamantului precum că ar fi fost recunoscut în calitate de bănuیت/învinuit ilegal și că nejustificat a fost supus măsurilor procesuale de constrângere, deoarece actele de dispoziție au fost emise în baza probelor existente la acel moment care au stat la baza bănuielii rezonabile precum că reclamantul a comis infracțiunea imputată, iar această stare de fapt nu presupune nicidecum existența aceluiași cumul de probe care stă la baza unei sentințe de condamnare.

Explicațiile părților

19. În ședința de judecată, **reprezentantul reclamantului**, avocatul Niță Ștefan a susținut acțiunea înaintată, solicitând admiterea ei conform temeiurilor de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată. Suplimentar a invocat că, reclamantul a fost atras ilegal la răspundere penală conform art. 2 din *Legea nr. 1545/1998*, iar ordonanța nu a fost contestată, deoarece oglindea circumstanțe adevărate și nu era temei de a fi contestată.
20. **Reprezentantul pârâtului Ministerul Justiției**, *****, în ședința de judecată a susținut cele inserate în referința depusă și a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.
21. **Reprezentantul intervenientului accesoriu, Procuratura Generală**, *****, împuternicit în baza procurii nr.18/18 din 01 martie 2023 (f.d. 87), în ședința de judecată a susținut cele inserate în referința depusă și a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată. Adicional a menționat că la faza de urmărire penală au fost întreprinse măsuri care în baza încheierii judecătoarei de instrucție au fost autorizate.
22. **Intervenientul accesoriu Ministerul Finanțelor**, fiind citat legal despre locul data și ora examinării cauzei, în ședința de judecată nu s-a prezentat și nu a asigurat prezența unui reprezentant, însă prin referința depusă a solicitat examinarea cauzei în lipsă. În atare circumstanțe, instanța de judecată, în conformitate cu art. 206 alin. (3) din *Codul de procedură civilă* a dispus examinarea cauzei în lipsa reprezentantului acestuia .

Aprecierea instanței

12. Analizând materialele cauzei prin prisma art. 130 din *Codul de procedură civilă* în coraport cu normele legale incidente speței, audiind participanții la proces, instanța de judecată concluzionează că acțiunea înaintată este întemeiată și urmează a fi admisă parțial din următoarele considerente.
13. În conformitate cu art. 524 din *Codul de procedură penală*, persoanele cărora, în cursul procesului penal, prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală sau ale instanțelor judecătorești, li s-a cauzat un prejudiciu material sau moral au dreptul la despăgubire echitabilă în conformitate cu prevederile legislației cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale instanțelor judecătorești.
14. Articolul 2007 alin. (1) lit. a) din *Codul civil* prevede că, prejudiciul cauzat persoanei

prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanei responsabile, în următoarele cazuri: condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea.

15. Conform art. 2036 alin. (1)-(3) din *Codul civil*, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. Reparația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege.
16. Din art. 2037 alin. (1) și (2) din *Codul civil*, se desprinde că, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.
17. Potrivit art. 3 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din *Legea nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești* (în continuare – *Legea nr. 1545/1998*), în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală. Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcție de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură și din instanțele judecătorești.
18. Din materialele cauzei instanța de judecată constată că, prin ordonanța din 15 septembrie 2016, de către Procurorul General interimar a fost pornită urmărirea penală, ca urmare a existenței unei bănuieli rezonabile de săvârșire de către judecătorul ***** a infracțiunii prevăzute la art. art. 42 alin. (5), 243 alin. (3) lit. b) din *Codul penal*, cu atribuirea numărului de ordine statistic 2016978143. (f.d. 14-15).
19. Prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii din 20 septembrie 2016, s-a eliberat acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, inclusiv în privința judecătorului în demisie ***** (f.d. 16-23).
20. Potrivit procesului-verbal de reținere din 20 septembrie 2016, ***** a fost reținut în calitate de bănuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin (5), 243 alin

(3) lit. b) din *Codul penal* (f.d. 27-28).

21. Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău nr. 14-195/2016 din 22 septembrie 2016 s-a admis integral demersul procurorului în Procuratura Anticorupție, ***** cu privire la aplicarea măsurii preventive – arestarea preventivă – în privința învinuitului ***** și s-a aplicat față de ***** arestul preventiv pe un termen de 30 de zile, cu calcularea termenului începând cu data de 20 septembrie 2016, ora 11.15 min și până la data de 20 octombrie 2016, ora 11.15 min (f.d. 29-38).
22. În baza ordonanței privind pornirea urmăririi penale a Procurorului General interimar din 29 septembrie 2016, a fost pornită urmărirea penală, ca urmare a existenței unei bănuieli rezonabile de săvârșire de către judecătorul ***** a infracțiunii prevăzute la art. 307 alin. (2) lit. c) din *Codul penal*, cu atribuirea numărului de ordine statistic 2016978181. (f.d. 136).
23. Potrivit extrasului din procesul-verbal al ședinței ordinare a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 26 din 28-29 septembrie 2016, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a eliberat acordul la pornirea urmăririi penale, inclusiv în privința ex-judecătorului ***** (f.d. 114-117).
24. La data de 29 septembrie 2016 în baza ordonanței procurorului Procuraturii Anticorupție, *****, au fost conexeate cauzele penale nr. 2016978143 și nr. 2016978181, cu atribuirea numărului unic 2016978143 (f.d. 137-143).
25. Prin ordonanța de punere sub învinuire a procurorului în Procuratura Anticorupție, ***** din 19 decembrie 2016, ***** a fost pus sub învinuire în baza art. 42 alin. (5), 243 alin. (3) lit. b) și 307 alin. (2) lit. c) din *Codul penal* (f.d. 39-44).
26. La data de 11 ianuarie 2017, procurorul în Procuratura Anticorupție ***** a emis ordonanța de disjungere a materialelor cauzei penale prin care a dispus disjungerea din cauza penală nr. 2016978143, într-o procedură separată, a cauzei penale în privința lui ***** pe faptul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) din *Codul penal*, atribuindu-i cauzei penale disjuncte numărul de evidență statistică 2016978181 (f.d. 144-149), iar la data de 19 ianuarie 2017, cauza penală nr. 2016978181 a fost trimisă în judecată (f.d. 150-166, 167).
27. Ulterior, prin decizia Curții de apel Chișinău din 31 ianuarie 2017 s-a admis recursul declarat de avocatul Gargaun Igor în numele învinuitului *****, s-a casat încheierea Judecătoriei Chișinău din 20 ianuarie 2017 și s-a dispus aplicarea în privința învinuitului ***** măsura preventivă – arestarea la domiciliu pe un termen de 25 de zile, cu eliberarea mandatului de arestare la domiciliu și impunerea restricțiilor și obligațiilor prevăzute de art. 188 din *Codul de procedură penală* (f.d. 45-56, 57-59 verso).
28. În baza încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 06 aprilie 2017 s-a dispus înlocuirea măsurii preventive – arestarea la domiciliu – aplicată învinuitului ***** cu măsura preventivă – liberarea provizorie sub control judiciar și s-a aplicat în privința învinuitului ***** măsura preventivă – liberarea provizorie sub control judiciar – pe un termen de 30 de zile, cu calcularea termenului începând cu data de 06 aprilie 2017 până la 06 mai 2017, impunându-i mai multe restricții, inclusiv nepărăsirea teritoriului Republicii Moldova (f.d. 60-69).

29. Prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 04 mai 2017 s-a respins demersul procurorului cu privire la prelungirea măsurii preventive – liberarea provizoriu sub control judiciar – în privința învinutului ***** (f.d. 70-70 verso).
30. Prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, Mirandolina Sușîțcaia din 30 septembrie 2020, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinutului *****, din motivul că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) din *Codul penal* (f.d. 71-77).
31. Așadar, în corespundere cu art. 280 alin. (1) și (2) pct. 2) din *Codul de procedură penală*, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală este actul de reabilitare și finalizare în privința persoanei a oricăror acțiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată. Scoaterea persoanei de sub urmărirea penală are loc când aceasta este bănuit sau învinuit și se constată că, există vreuna din circumstanțele prevăzute la art. 275 pct. 1)–3). Totodată, dispozițiile art. 275 pct. 3) din *Codul de procedură penală* reglementează că, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care fapta nu întrunește elementele infracțiunii.
32. De altfel, art. 23 alin. (3) din *Codul de procedură penală* prevede că, persoana achitată sau în privința căreia s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală ori încetarea urmăririi penale pe temei de reabilitare are dreptul să fie repusă în drepturile personale pierdute, precum și să fie despăgubită pentru prejudiciul care i-a fost cauzat.
33. Instanța consideră necesar de a sublinia că răspunderea penală implică obligația unei persoane de a răspunde în fața organelor de urmărire penală și apoi în fața instanței de judecată pentru fapta prevăzută de legea penală pe care a săvârșit-o, obligația de a suporta măsurile de constrângere penală prevăzute de lege pentru săvârșirea infracțiunii și obligația de a executa pedeapsa aplicată. Executarea obligațiilor ce decurg din răspunderea penală este impusă prin forța coercitivă a statului.
34. Articolul 2 din *Legea nr. 1545/1998* definește acțiuni ilicite ca fiind acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infracțiuni).
35. Din noțiunea respectivă se deduce că angajarea răspunderii statului pentru recuperarea prejudiciului cauzat prin acțiuni ilicite survine doar în cazurile strict prevăzute de lege. Respectiv, pentru „[...] caracterul ilegal [care] se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere [...]”, survine răspunderea statului.
36. În această ordine de idei, conform art. 6 lit. b) din *Legea nr. 1545/1998*, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de

reabilitare.

37. Din circumstanțele descrise, instanța de judecată concluzionează că, reclamantul ***** a fost urmărit și tras ilegal la răspundere penală, fapt ce se desprinde din ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție Mirandolina Sușițaia din 30 septembrie 2020 (f.d. 71-77), prin care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului ***** din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 42 alin (5), art. 243 alin. (3) lit. b) din *Codul penal*, coroborată cu ordonanța privind pornirea urmăririi penale din 15 septembrie 2016 (f.d. 14-15) și ordonanța de punere sub învinuire din 19 decembrie 2016 (f.d. 39-44). În același timp în cauza penală de învinuire a lui ***** în baza art. art. 42 alin. (5), 243 alin. (3) lit. b) din *Codul penal*, reclamantului i-au fost aplicate măsuri preventive, care în perioada 20 septembrie 2016 – 30 ianuarie 2017 s-a aflat în detenție, fiindu-i aplicate măsura preventivă „arestul preventiv” (f.d. 29-38), ulterior în perioada 31 ianuarie 2017 – 06 aprilie 2017, i-a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arest la domiciliu (f.d. 45-56, 57-59 verso), iar în perioada 06 aprilie 2017 – 4 mai 2017 i s-a aplicat măsura preventivă sub forma de liberare provizorie sub control judiciar, cu aplicarea interdicției de a nu părăsi țara (f.d. 60-69).
38. Așadar, ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție Mirandolina Sușițaia din 30 septembrie 2020 (f.d. 71-77) constituie motiv de reabilitare a reclamantului conform art. 284 alin. (1) din *Codul de procedură penală*, în condițiile în care art. 2 din *Legea nr. 1545/1998* stabilește caracterul ilegal al acțiunilor ilicite pentru care se poate angaja răspunderea statului, adică încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau administrative (infracțiuni). Mai mult ca atât, în ordonanța de scoatere de sub urmărire penală din 30 septembrie 2020 procurorul expres menționează că „învinuitul ***** în postura sa de magistrat, [...] urmează a fi scos de sub urmărire penală cu reabilitarea acestuia și finalizarea în privința sa a oricăror acțiuni de urmărire penală în legătură cu fapta imputată”.
39. În aceste condiții, este evident că punerea reclamantului sub învinuire prin ordonanța din 19 decembrie 2016 și aplicarea în privința sa a măsurilor procesuale de constrângere, iar apoi scoaterea de sub urmărire penală prin ordonanța din 30 septembrie 2020, a adus atingere principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere, iar raportate la condițiile cauzei deduse judecării, cu siguranță sunt întrunite condițiile stabilite de art. 3 alin. (1) lit. a) și art. 6 lit. b) din *Legea nr. 1545/1998*. De altfel, efectele ordonanței de punere sub învinuire constă în faptul că, la momentul punerii sub învinuire a persoanei, reprezentanții statului, nu au întreprins toate acțiunile în vederea elucidării tuturor circumstanțelor cauzei, inclusiv a celor care indicau asupra neîntrunirii în faptele lui ***** a elementelor infracțiunii incriminate.
40. Respectiv, instanța de judecată reține că reclamantul ***** are dreptul de a fi

reabilitat prin recunoașterea acestor erori, inclusiv de a pretinde la despăgubiri conform *Legii nr. 1545/1998*. În acest sens, cadrul legal enunțat mai sus confirmă că, ***** dispune de dreptul subiectiv la repararea prejudiciului moral cauzat prin tragere ilegală la răspundere penală, în condițiile în care în privința acestuia a fost emisă o ordonanță de scoatere de sub urmărire penală, iar în condițiile date apare obligația de compensare a prejudiciului cauzat acestuia prin erorile organului de urmărire penală, obligație care este pusă în seama bugetului de stat, conform art. 13 alin. (1) din *Legea nr. 1545/1998*.

41. Instanța de judecată subliniază cu titlu de principiu că realizarea răspunderii penale are loc în anumite forme corespunzătoare etapelor procesului de realizare, fiind relativ autonome, aceste etape pot exista și de sine stătător. Așadar, etapa tragerii la răspundere penală a persoanei începe din momentul pornirii urmăririi penale și până la terminarea acesteia. Realizarea răspunderii penale în această etapă are loc în forme și în condiții reglementate detaliat de normele dreptului procesual penal, printre altele, fiind aplicarea restricțiilor de natură procesual-penală față de persoana bănuită sau învinuită de săvârșirea infracțiunii, materializată, de regulă, în măsurile preventive.
42. În aceste circumstanțe instanța de judecată respinge argumentul invocat de pîrîtul Ministerul Justiției, precum că reclamantul nu a fost atras la răspundere penală și nici nu i s-a acordat statutul de condamnat, nefiindu-i emisă nici o sentință de condamnare. Așa cum se desprinde din materialele cauzei, reclamantul ***** a fost scos de sub urmărire penală, ceea ce echivalează cu lipsa condamnării acestuia, dar nu exclude tragerea ilegală la răspundere penală în condițiile în care în privința acestuia a fost formulată o învinuire.
43. În continuare este necesar de menționat că argumentele intervenientului accesoriu Procuratura Generală, prin care se invocă lipsa vinovăției organului de urmărire penală și faptul că ar lipsi o constatare în acest sens, nu pot fi acceptate de către instanța de judecată, din moment ce *Legea nr. 1545/1998* prevede la art. 2 că acțiuni ilicite sunt acele acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nicio persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată. Astfel, nu este necesară demonstrarea existenței sau inexistenței vinovăției organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată pentru ca prevederile *Legii nr. 1545/1998*, să fie incidente speței, fiind suficientă constatarea că prin tragerea la răspundere penală a lui ***** , acestuia i-a fost cauzat un prejudiciu, în condițiile în care învinuirea adusă a fost retrasă.
44. La fel, instanța nu poate reține argumentele intervenientului accesoriu Ministerul Finanțelor prin care susține că odată ce în privința reclamantului au fost intentate două cauze penale, care au fost conexe într-o singură procedură, apoi a fost scos de sub urmărire penală pentru o infracțiune, dar având o altă cauză penală în curs, nu poate solicita despăgubiri conform *Legii nr. 1545/1998*, avînd în vedere că prin ordonanța de scoatere de sub urmărire penală procurorul expres menționează că „învinuitul ***** în postura sa de magistrat, [...] urmează a fi scos de sub urmărire penală cu

reabilitarea acestuia [...]”. Mai mult, art. 284 alin. (1) din *Codul de procedură penală* prevede expres că, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală este actul de reabilitare și finalizare în privința persoanei a oricăror acțiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată.

45. În altă ordine de idei, instanța de judecată stabilește că, necesitatea reparării prejudiciului moral reiese din conținutul art. 10 din *Legea nr. 1545/1998*, care stipulează expres că dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea și în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art. 6 [Dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare]. Din aceste considerente instanța constată ca este întemeiată cerința reclamantului ***** de reparare a prejudiciului moral.
46. În conformitate cu art. 11 din *Legea nr. 1545/1998*, mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensației se determină luându -se în considerare: a) gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă; b) caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată; c) rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei; d) durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată; e) natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei; f) suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice; g) măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate; h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenție. (2) Instanța de judecată va determina mărimea compensației și în baza criteriilor specificate la art. 219 alin.(4) din *Codul de procedură penală*. (3) În toate cazurile, instanța de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile și echitabile a prejudiciului moral.
47. Cu referire la pretenția reclamantului ***** privind repararea prejudiciului moral, instanța de judecată subliniază că, prejudiciul moral este definit ca o atingere adusă personalității umane și care se manifestă prin suferința fizică sau morală, pe care le resimte persoana.
48. În stabilirea existenței unui prejudiciu trebuie luat în calcul caracterul și importanța valorilor nepatrimoniale, cărora a cauzat prejudiciul, situația personală a persoanei. Deci, caracterul suferințelor trebuie privit în legătură cu particularitățile individuale ale persoanei, suferințele morale, psihice și alte emoții negative. Cuantificarea prejudiciului moral nu este supusă unor criterii legale de determinare, daunele morale se stabilesc prin apreciere, ca urmare a aplicării criteriilor referitoare la consecințele negative suferite de cei în cauză pe plan fizic sau psihic, importanța valorilor lezate, măsura în care acestea au fost lezate, intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială etc. Aceste criterii sunt subordonate condiției aprecierii prejudiciului moral, pe o bază echitabilă, corespunzătoare prejudiciului real și efectiv produs.
49. Unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul

echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. În temeiul CEDO, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor. În acest sens, potrivit jurisprudenței CtEDO în cauza *Antipenkov vs Rusia* (cererea nr. 33470/03 din 15 octombrie 2009, §82), Curtea a reiterat că părții lezate nu-i poate fi cerut ca aceasta să prezinte probe întru argumentarea prejudiciului moral suferit, iar simpla constatare a încălcării săvârșite de organele de urmărire penală și declarațiile părții lezate sunt suficiente pentru a oferi o satisfacție echitabilă.

50. Instanța de judecată consideră că, suma de 800 000 de lei, solicitată de reclamant cu titlu de prejudiciu moral, este excesivă și disproporțională principiilor compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral. Pe de altă parte, acordarea în integritate a sumei de 800 000 de lei, ar înlătura caracterul de „satisfacție echitabilă” al despăgubirilor, deturnându-se de la scopul și finalitatea prevăzute de lege, devenind astfel un folos material injust, fără justificare causală în eroarea penală și consecințele acesteia.
51. În urma celor elucidate și constatate, rezultă incontestabil faptul că, lui ***** i-au fost cauzate suferințe psihice, prin faptul că a fost urmărit penal pentru săvârșirea unei infracțiuni grave în exercitarea funcției de judecător, pentru care legea penală prevede pedeapsa închisorii de la 5 la 10 ani, circumstanță care duce o atingere serioasă reputației ireproșabile de care ar trebui să se bucure un judecător, chiar și în cazul demisiei. De altfel, în perioada de urmărire penală reclamantul a fost reținut, fiindu-i aplicate măsuri preventive sub formă de arest preventiv, arest la domiciliu și declarația de a nu părăsi țara, acțiuni procesuale care indubitabil i-au lezat drepturile și libertățile fundamentale de care se bucura. Mai mult decât atât, prin mediatizarea dosarului penal în cadrul mai multor articole din ziare și emisiuni televizate și imposibilitatea de a contracara acțiunile organului de urmărire penală, i-au afectat reclamantului starea psiho-emoțională.
52. În același timp, instanța reține că urmărirea penală în privința reclamantului ***** a durat în intervalul de la 15 septembrie 2016 până la 30 septembrie 2020, în interiorul căreia reclamantul s-a aflat în arest preventiv în intervalul 20 septembrie 2016 – 31 ianuarie 2017 (în total 132 de zile), în intervalul de la 01 februarie 2017 – 06 aprilie 2017 s-a aflat în arest la domiciliu (total 65 de zile) și în intervalul de la 07 aprilie 2017 – 04 mai 2017 s-a aflat sub control judiciar, cu aplicarea interdicției de a nu părăsi țara (în total 27 de zile). Așadar, durata în care reclamantului i-au fost lezate drepturile și libertățile fundamentale a fost de 7 luni și 12 zile, perioadă în care reclamantului i-au fost cauzate traume psihice ca urmare a izolării de colectivitate și familie, aducându-i atingere gravă onoarei și demnității, reputației profesionale, precum și sentimentul de frustrare accentuată creat de afectarea personalității sale.
53. Drept urmare, în perioada urmăririi penale ***** a fost supus unor suferințe psihice, totodată avînd un impact destul de puternic asupra imaginii acestuia, deoarece era

judecător în demisie onorabilă, practica activitatea de avocat și era apreciat în spațiul public, iar acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală care s-au exprimat prin învinuirea publică de comiterea unei infracțiuni cu caracter corupt, au creat un disconfort vădit reclamantului, au consumat timp și emoții și au condiționat stările specificate de ***** în cererea de chemare în judecată, însă într-un final a fost scos de sub urmărire penală, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

54. Față de cele constatate, apreciind în ansamblu circumstanțele speței și având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, natura dreptului lezat, caracterul și gravitatea suferințelor suportate de reclamant, statutul de judecător în demisie onorabilă al reclamantului, durata măsurilor preventive aplicate față de reclamant și durata urmăririi penale în urma tragerii ilegale la răspundere penală, stresul și efectele psihologice provocate, disconfortul suportat, instanța de judecată constată existența motivelor întemeiate de a acorda cuantumul prejudiciului moral în mărime de 650 000 (șase sute cincizeci de mii) de lei, care, în opinia instanței poate fi considerat ca o compensare ce ar aduce satisfacție echitabilă reclamantului. În rest, cererea de chemare în judecată se respinge, ca fiind neîntemeiată.
55. Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată instanța menționează că art. 82 din *Codul de procedură civilă* prevede compunerea cheltuielilor de judecată ce se formează din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.
56. În corespundere cu art. 94 alin. (1) din *Codul de procedură civilă*, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.
57. Dispozițiile art. 96 alin. (1) și (1¹) din *Codul de procedură civilă* prevăd că, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.
58. Instanța reține că reclamantul ***** a fost reprezentat în instanța de judecată de către avocatul Niță Ștefan, împuternicit în baza mandatului avocațial seria MA nr.1515616 din 15 septembrie 2023 (f.d. 2), achitîndu-i suma de 10 000 de lei, fapt confirmat prin bonul de plată seria QL nr. 745941 din 15 septembrie 2023 (f.d. 133).
59. Cu toate că reprezentantul reclamantului, avocatul Niță Ștefan a omis să anexeze la materialele cauzei un raport cu privire la lucrul efectuat în calitate de avocat în cauza respectivă, în care să fie descrise suficient de detaliat acțiunile întreprinse și timpul cheltuit, din materialele dosarului se observă că avocatul a acordat asistență juridică reclamantului prin efectuarea acțiunilor în cadrul examinării cauzei, cum ar fi: întocmirea cererii de chemare în judecată, participarea la ședințele de judecată, administrarea probelor.
60. Totodată, instanța de judecată reține că acțiunea înaintată prezintă un grad de complexitate 13,45 (f.d. 1), obiectul litigiului nefiind o noutate – încasarea

prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuratură și ale instanțelor, iar problemele ridicate în fața instanței de judecată sunt de o dificultate avansată, ce necesită aptitudini și cunoștințe pentru a integra și evalua informațiile din mai multe surse, or chiar din însăși cererea de chemare în judecată se întâlnesc trimiteri la jurisprudența națională și internațională ceea ce implică argumentații complexe scrise.

61. Prin urmare, cuantificând timpul utilizat de avocat și reieșind din faptul că litigiul prezintă o complexitate sporită, reieșind din *Regulamentul privind stabilirea gradelor de complexitate unice naționale a cauzelor judiciare civile, penale și contravenționale*, aprobate prin *Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 165/6 din 18 februarie 2014*, fiind necesare cunoștințe aprofundate în domeniu și capacitatea de a face o analiză a circumstanțelor cauzei, instanța de judecată consideră rațional și echitabil a încasa suma de 8 000 de lei, cu titlul de cheltuieli de asistență juridică.
62. În același timp, instanța de judecată nu se expune asupra fiecărui argument invocat de părți, ținând cont de *Avizul nr. 11 (2008) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești*, din care rezultă că pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil motivarea hotărârii trebuie să evidențieze că instanța a examinat chestiunile esențiale prezentate, dar nu un răspuns detaliat la fiecare argument. (*García Ruiz împotriva Spaniei (MC)*, pct. 26; *Perez împotriva Franței (MC)*, pct. 81).
63. În această ordine de idei, instanța de judecată concluzionează că, argumentele invocate de reprezentantul reclamantului *****, avocatul Niță Ștefan sunt susținute de probe pertinente care confirmă concluziile referitoare la existența circumstanțelor invocate în cererea de chemare în judecată, după o cercetare multiaspectuală, completă și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor. Călăuzindu-se de lege, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Niță Ștefan, în interesele reclamantului ***** împotriva Ministerului Justiției, cu participarea intervenienților accesorii Ministerul Finanțelor și Procuratura Generală cu privire la încasarea prejudiciul moral cauzat prin tragere ilegală la răspundere penală și aplicarea măsurilor preventive, precum și compensarea cheltuielilor de judecată și va dispune încasarea din contul bugetului de stat, gestionat de Ministerul Finanțelor, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui *****, prejudiciul moral cauzat prin tragere ilegală la răspundere penală și aplicarea măsurilor preventive în mărime de 650 000 (șase sute cincizeci mii) lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 8 000 (opt mii) de lei, iar în rest pretențiile se resping ca neîntemeiate.
64. În conformitate cu prevederile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Niță Ștefan, în interesele reclamantului ***** în contradictoriu cu Ministerul Justiției al Republicii Moldova, cu participarea intervenienților accesorii Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciul moral cauzat prin tragere ilegală la răspundere penală și aplicarea măsurilor preventive în temeiul art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) din Codul penal al Republicii Moldova, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul bugetului de stat, gestionat de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui *****, IDNP: *****, prejudiciul moral cauzat prin tragere ilegală la răspundere penală și aplicarea măsurilor preventive în temeiul art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) din Codul penal al Republicii Moldova în mărime de 650 000 (șase sute cincizeci mii) lei 00 bani.

Se încasează din contul bugetului de stat, gestionat de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui *****, IDNP: *****, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 8 000 (opt mii) lei 00 bani.

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

**Președintele ședinței,
Judecător**

Sîrcu Tatiana